

Nr 189.

Av herr **Julin**, om ersättning åt innehavare av sådana e. o. expeditionsvakt-tjänster, som i anledning av hovrätternas omorganisation kunna komma att bliva indragna.

Under punkterna 9—12 i den till riksdagens behandling överlämnade statsverkspropositionen detta år rörande utgifter under andra huvudtiteln har Kungl. Maj:t på hemställan av statsrådet och chefen för justitiedepartementet föreslagit riksdagen att besluta om viss omorganisation av hovrätterna och att i sammanhang därmed, bland andra, indraga tvenne e. o. expeditionsvakter i Svea hovrätt.

Anställningstiden för dessa expeditionsvakter, som, i händelse av riksdagens bifall till Kungl. Maj:ts förslag, skulle bliva entledigade från sina befattningar, uppgår till nio respektive åtta och ett halvt år. Visserligen har icke deras tjänstgöring varit fullt sammanhängande under hela anställningstiden, men de hava hela tiden stått till hovrättens disposition och under alla dessa år hoppats och väntat att vinna ordinarie anställning samt av sin tjänst därstädes haft sin förnämsta utkomst. Från och med den 1 september 1922 har den ene av de ifrågasvarande befattningshavarna haft full, daglig tjänstgöring, och samma har förhållandet varit beträffande den andre från och med den 1 december 1926.

Att efter en så lång och oförvitlig anställning i statens tjänst helt plötsligt bliva berövad sin utkomst och med synnerligen små utsikter att vinna liknande anställning är ytterst hårt. Rättvisa och billighet kräva, att dessa båda befattningshavare, därest ej liknande anställning kan beredas dem vid deras eventuella frånträdande av nuvarande befattningar, komma i åtnjutande av en mot anställningstiden svarande ersättning, beräknad enligt de grunder, som allmänna civilförvaltningens lönenämnd förordade i sitt yttrande den 13 mars 1926 över en inom socialdepartementet utarbetad promemoria angående övergångsstat för riksförsäkringsanstalten, vilket yttrande innebar, att en ersättning borde utgå med en fjärdedel av årsinkomsten för varje helt verksamhetsår, dock ej till högre sammanlagt belopp än som motsvarade årsinkomsten för två och ett halvt år samt 50 procents förhöjning, därest befattningshavaren var familjeförsörjare. Detta yttrande vann principiellt statsrådets och chefens för socialdepartementet gillande i ett uttalande i Kungl. Maj:ts proposition nr 109 år 1926 rörande ersättning åt personal, som vid ifrågasatt omorganisation av nämnda anstalt icke kunde beredas annan statlig anställning.

På grund av vad jag sålunda anfört hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att ersättning skall utgå till de e. o. expeditionsvakter, därest de icke kunna beredas liknande anställning i statens tjänst vid frånträdan av innehavande befattningar, som i anledning av hovrätternas omorganisation kan komma att bliva indragna, och att denna ersättning beräknas enligt de grunder, som allmänna civilförvaltningens lönenämnd förordade i sitt yttrande till socialdepartementet den 18 mars 1926 angående övergångsstat för riksförsäkringsanstalten.

Stockholm den 21 januari 1928.

Teodor Julin.
